

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἡ μόνιμος διεθνὴς ἐπιτροπὴ τῶν συναδρῶν τῆς Ἱστορίας τῆς τέχνης δι' ἀγγράφου τοῦ προέδρου αὐτῆς, τοῦ ἐν Ῥώμῃ καθηγητοῦ κ. Ἀδόλφου Βεντούρη, ἀνήγγειλεν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ, ὅτι ἐψήφισε τὴν εἰς αὐτὴν πρόκλησιν αὐτοῦ.

— Ἐποπρετάτῃ τῆς Βασιλείας τῆς Σαξωνίας Φρειδερίκῃ Αὐγουστῆ θά τελευτήσῃ τῇ 1914 ἐν Λειψίᾳ διεθνὴς ἐκθέσις τῶν εἰς τὸ βιβλίον ἀνκφερομένων τεχνῶν καὶ τῆς γραφικῆς. Ἐὰν εἰς τὰς διαφόρους τύτους τέχνας ἀνκφερόμενα ἐκθέματα ὑποδικαιρῶνται εἰς δεκάτῃ ἡμέρᾳ. Θάλει δ' ὑπάρχει καὶ ἱστορικὸν τμήμα μετὰ προσητημένον ἐθνολογικόν, περιλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ τῆς ἐκθέσεως πᾶν ὃ τι ἐκ προγενεστέρων χρόνων καὶ πρ' ἀρχαιοτέρους λαοῖς ἀνκφερεται εἰς τὴν γραφὴν καὶ τὸ βιβλίον. Τὸ τμήμα τοῦτο ὑποδικαιρεῖται εἰς δύο, εἰς τὰ πρὸ τῆς χρήσεως τῶν γραμμάτων προϊστορικὰ σημεῖα καὶ εἰς τὸ περιλαμβάνον τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀλφαβητικῆς γραφῆς μέχρι τῆς ἐφευρέσεως τοῦ μηχανικοῦ αὐτῆς πολλαπλασιασμοῦ. Ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς δευτέρας τύτους ὑποδικαιρέσεως θάλει περιλάθει τὴν γραφὴν τοῦ Αἰγαίου, τὴν κυπριακὴν καὶ τὴν μινωικὴν, ἐπιμελουμένου τοῦ καθηγητοῦ κ. von Lichtenberg, ἡ ἕκτη τὰ κατὰ τὸν ἑλληνικὸν καὶ ῥωμαϊκὸν κόσμον μέχρι τῶν μεταγενεστέρων αὐτοκρατορικῶν χρόνων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Gardthausen, ἡ δ' ἑβδόμη τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους, διευθύνοντος τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Dieterich.

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐκθέσει τύτῃ ἀνατέθη ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς εἰς τὸν ἐκδότην τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ.

— Μεγά ἀγγέλλεται τὸ πλῆθος τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων. Διὸ μελετᾶται ἡ ἐν τῇ πόλει ἕδρα ἐξιδίου ἀρχαιολογικοῦ μουσείου. Τὰ δὲ βυζαντινὰ μνημεῖα πρόκειται ν' ἀντιγραφῶσι καὶ ἀμφοθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας κ. Εὐγενίου, ἐποπτεύοντος τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀδ. Ἀδαμντίου.

— Εἰς τὸν ἐν Ἑλλάσῳν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀρβαντιόπουλλον παρεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκαίῃ οἰκοῦντος Α. Χατζίνα ὀρειχαλκίνη ἀνάγλυφος προτομὴ τῆς Θεοτόκου βρεφοκρατούσης. Τὸ ἀνάγλυφον λέγεται καλῆς τέχνης καὶ ἀρχαιότατον, ἡ δὲ διατήρησις αὐτοῦ εἶνε καλῆ.

— Ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ Ἑλλάσῳν πλουτίζεται ὁσημέραι, περιλαμβάνουσα ἤδη ἑκατὸν εἴκοσι καὶ τρία μαρμαρίνα ἀρχαῖα. Τούτων εἴκοσι περίπου ἐκ Δομενίκου τῆς Ἑσθιακώτιδος, ὧν ὑπερέχει τὸ ὑπ' ἀριθ. 93 ἀκέραιον ἀνάγλυφον τῶν μέσων τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ., παριστάνον νεανίαν καὶ νεάνισα ἱσταμένους ὀρθοὺς ἐγκνυ ἀλλήλων καὶ ὁμοιάζοντες πολὺ πρὸς τ' ἀνάγλυφα τῆς ζυφόρου τοῦ Περθενώου. Μεταξὺ τῶν ἤδη εἰς Ἑλλάσῳν μετακομισθέντων εἶνε καὶ λατινικὴ ἐπιγραφή εὐρεθεῖσα κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Σκρανταπόρου καὶ περιέχουσα διάταγμα τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων τῆς Ῥώμης περὶ καθορισμοῦ τῶν ὀρίων Δολιχηνῶν Περραιῶν καὶ Ἑλιμακωτῶν Μακεδόνων καὶ περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὕδατος τοῦ Σκρανταπόρου καὶ τῆς παιδείδος περὶ τὸ Χίνι Χιτζηῶγου. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ

παρεδόθη εἰς τὸ μουσεῖον Ἑλλάσωνος καὶ κεφαλὴ ὀλίγη μεγαλύτερα φυσικοῦ μεγέθους, ἣς σώζεται ἀπείρατον μόνον τὸ ἄνω ἡμισυ μέχρι τοῦ στόματος. Ἡ κεφαλὴ αὕτη εἶνε ἀριστῆς τέχνης, φαίνεται δὲ ἀνερχομένη εἰς τὸν τρίτον αἰῶνα π. Χ., ὁμοιάζει δὲ πολὺ πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους καὶ ἴσως κατασκευασθῆ ἐν Ἀθήναις, διότι τὸ μάρμαρον εἶνε πεντελῆσιον.

Ἐν ταῖς δὲ μονῇ πεντάκωρον ἀπαχούσῃ τῆς Ἑλλάσωνος ἀνευρέθησαν περὶ τὰ εἰκοσιπέντε βάρβαρα μεγάλου ὄγκου, περιέχοντα ψηφίσματα σπουδαιότατα καὶ ἐπιγραφὰς ἀπελευθερωτικὰς. Ἐκ τῶν ψηφισμάτων τούτων ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐνθα σήμερον τὸ Δομένικον ἔκειτο ἐν τῇ ἀρχαιότητι πόλις καλουμένη Κορετῖα, ἀγνωστοῦ μέχρι τοῦδε.

Μετὰ τὴν ἀποπαράτησιν τῆς περισυλλογῆς τῶν ἀρχαίων Περραιβίας καὶ Ἑστιάτιδος ὁ κ. Ἀρθαντόπουλλος θέλει προχωρήσει εἰς Σέρβια, Κοζάνην καὶ Σιάτισταν πρὸς περιουναγωγὴν καὶ τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτήτων.

Ἐν τούτοις ὁ διοικητικὸς ἐπίτροπος Κοζάνης κ. Χωματικνὸς ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι ἐν τῇ χωρίῳ Τζιτζιλιέρ εὐρέθη καὶ ἐκομίσθη εἰς τὴν Νομαρχίαν Κοζάνης πλάτῃ ἐνεπίγραφος μήκους 1.35, πλάτους 0.45 καὶ πλάτους 0.16, περὶ ἣς, ἄλλως εὐανγνωστοῦ οὐσης, λαίπουσι καθέκαστα.

— Ὁ ἐκ Σύμης κ. Ν. Χαδιαράς ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας δύο πapyrus, οὓς μέλλει νὰ ἑπομνηματίσῃ προερχῶς ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι ὁ κ. Σωκράτης Κουγιάρ. Προέρχονται δ' οἱ papyrus οὗτοι ἐκ Κροκοδειλοπόλεως τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ὁ μὲν εἰς περιέχει ἐπιστολὴν γραφείσῃ ἐν τῷ 180 μ. Χ., δι' ἣς Πολυδεύκης τις ἐκ Μητρεπόλεως τῆς Φρυγίας ἠμολογεῖ, ὅτι πωλήσας ὄνον ἄρρανα ἔλαβεν ἑκατὸν ἐξήκοντα ἀργυρὰς θραχμάς, ὁ δὲ ἄλλος εἶνε ἐγγράφον, δι' οὗ ἀνώνυμὸς τις ἐγκαλεῖ τοὺς μισθωσασμένους τὸν παραβείσον αὐτοῦ, διότι τρυγῆσαντες δὲν κατέβαλον αὐτῷ τὸ μίσθωμα, εἰ καὶ εἶχον παρέλθει πάντε μῆνες, κατέλιπον δὲ καὶ τὸν παράβεισον ἀφύλακτον, ἀποπέμφσαντες ὄν φύλακα.

— Τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνάθηκεν εἰς τὸν ἐπιμελητὴν τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Θεμ. Βολιζην νὰ περιοδεύσῃ τὴν Μακεδονίαν, ἐπιμελούμενος τῶν ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων κωδίκων.

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς ἀνταύθα Βρεττανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῆς 16 Ἀπριλίου ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Dawkins ὠμίλησεν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Γεωργίου Φίνλκιου, τοῦ γνωστοῦ ἱστορικοῦ τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον οἰκῆσαντος ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἀπέθανε τῷ 1875, ἐντεῦθεν δ' ἀντικποκρινόμενος εἰς τοὺς Καιροὺς τοῦ Λονδίνου ἐν ἀρχαιοτέρῳ χρόνῳ. Ὁ Φίνλκιου κατεῖχε καὶ πλουσίαν βιβλιοθήκην, περιέχουσαν σὺν τοῖς ἄλλοις ἐξαιρετικὸν συλλογὴν μενογραφικῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ δωρηθεῖσαν εἰς τὴν Βρεττανικὴν Σχολήν. Ἐφ' ᾧ δαπάναις τοῦ ἀγγόνου αὐτοῦ Γεωργίου Cooke ἀνηρτήθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ταύτῃ χαλκῆ πινακίς ἀπομνημονεύουσα τὴν δωρεάν αὐτοῦ δι' ἐπιγραφῆς λατινικῆς καὶ τοῦ ἐξῆς ἑλληνικοῦ ἐπιγράμματος

Πατριδος ὡς ἐφάνη ξείνος οἶθεν Ἑλλάς ἐραστής
 Σὴν χθόνα γὰρ ναίων οὐκ συνέγραψε τέχας
 Ὡς διὰ μακρῶν ἤλθεε ζῶφον, ὡς δ' ἴδες αὐθις
 Φωσφόρον ἱμερτῆς ἀστέρ' ἐλευθερίας.

Πολλοὺς μὲν φιλέεισι κατοικήσας ἐν Ἀθήναις.
 Ἀρᾶν δὲ τιν' εὖ χεῖρον πρὸς χάριν οὐκ ἔλεγε.
 Ζῆ καὶ ἀποφθίμενος· μνήμην δὲ οὐνοικον ἀγήρων
 Βιβλία τῶν μεγάλους τοῖςδ' ἀποκείμεν' ἔχει.

— Ὁ ὑποπλάταρχος τῆς ἐν Ἀθήνῃ σταθμευούσης τορπιλλοθάτιδος «Κανάρη» κ. Δημ. Μπακόπουλος ἀνήγγειλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς νήσου ἀνεκαλυφθῆ παρά τὸν σκόπελον Χάρος βεθυθισμένη πόλις, ἣς φαίνονται καλῶς σωζόμενα τὰ εἰσώπια, καὶ ἐζήτησε νὰ ἐπιτραπῆ ἡ παραιτέρα ἔρευνα τοῦ υποβρυχίου εἰσώπιωνος. Εὐλόγως δὲ παραιτηρήθη, ὅτι δὲν εἶνε ἀπίθνον τὰ εἰσώπια ταῦτα νάνηκωσιν εἰς πόλιν καιμένην ποτὲ ἐπὶ τῆς παρακειμένης τῇ Ἀθήνῃ νησίδος Χρύσης, περὶ ἣς ἀναγινώσκονται παρά τῷ Παιουσνίῳ (VIII, 33) τάδε· *Λήμνου γὰρ πλοῦν ἀπείχεν οὐ πολὺν Χρύση νήσος, ἐν ἣ καὶ τῷ Φιλοκρήτῃ γενέσθαι συμφορὰν ἐκ τοῦ ὕδρου φασί· ταύτην κατέλαβεν ὁ κλύδων πάσαν, καὶ κατέδυ τε ἡ Χρύση καὶ ἠφάνισται κατὰ τοῦ βυθοῦ.* Τὴν Χρύσην ἤδη ἀρχαιότεροι γεωγράφοι καὶ ἀρχαιολόγοι συνετάτιζον πρὸς τοὺς τοῦτο μὲν ὅλως υποβρυχίους, τοῦτο δ' ὀλίγον μόνον ἐξέχοντας τῆς θαλάσσης σκοπέλους πλησιέστατα τῶν ἀνατολικῶν περσιλίων τῆς Ἀθήνου. Ἴδε *Mannert Geographic der Griechen und Römer.* Ἐν Νυρεμβέργῃ καὶ Λειψίῃ. 1738. Τόμ. Ζ' σ. 254 κ. ἔ. (*Forbiger*) ἐν τῇ τοῦ *Pauky Real-Encyclopädic.* Ἐν Στουτγάρτῃ. 1846 Τόμ. Δ' σ. 910. Ἠρδλ. *Lolling Hellenische Landeskunde und Geographie* ἐν τῇ τοῦ *Jwan Müller Handbuch der klassischen Altertums-Wissenschaft.* Ἐν Νόρδλινγ. 1889 Τόμ. Γ' σ. 222.

— Ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ τόποις Ἀδόλφου Holzhausen ὁ πρῶτος τόμος τῶν *Acta et diplomata res Albaniae mediae aetatis illustrantia*, ὧν τῆς ἐκδόσεως ἐπιμελοῦνται ἀπὸ κοινοῦ ὁ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας τμηματάρχης καὶ διευθυντὴς τοῦ ἀρχείου κ. Κωνσταντῖνος von Thallózy, ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Βιέννης καθηγητὴς κ. Κωνσταντῖνος Jirecek καὶ ὁ καθηγητὴς γυμνασίου κ. Αἰμίλιος von Sufflay.

Τὸ ἔργον θέλει ἀπκρισθῆ ἐκ τεσσάρων ἐν ἑλῷ τόμων, περιλαμβανόντων ἑγγράφα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀλβανίας, ἅτινα ἐκδοθήσονται ἐν τῇ πρωτοτύπῃ ἑκάστα γλώσσῃ, καὶ ὑπομνηματισμοὺς αὐτῶν γεγραμμένους λατινιστί. Συνελέχθησαν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν ἑγγράφων τούτων ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ Βατικανοῦ, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Βενετίας, τῆς Ῥαγούσης, πρὸς δὲ ταῦτοις ὡς πρὸς τοὺς χρόνους τοῦ Σκενδέρβη καὶ ἐκ τῶν τοῦ Μεδιολάνου, τῆς Μαντούης καὶ τῆς Βαρκελώνος. Ἐλάχιστα δὲ εἶνε τὰ ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀλβανίας ἢ καθόλου κἂν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀλβανίᾳ συνταταγμένα.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος τόμος περτεῖται μετὰ τοῦ ἔτους 1343, ὅτε ἡ Κρόιτ, τὸ τότε κέντρον τῆς Ἀλβανίας, περιήλθεν ὑπὸ τὸν κράτην τῆς Σερβίας Δουσάν. Ὁ δὲ δεῦτερος θέλει ἐκταθῆ μέχρι τοῦ 1407 ἢ τοῦ 1421, ὅτε ἤδη ἡ βενετικὴ πολιτεία εἶχε γαίνει κυρία ἀπάντων τῶν λιμάνων τῆς Ἀλβανίας, ἀρχεται δὲ ἤδη ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ τῆς Ἀλβανίας ἢ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐμφάνισις τῆς δευτέρας γενεᾶς τοῦ οἴκου τῶν Καστριωτῶν. Ὁ δὲ τρίτος καὶ τέταρτος τόμος θέλουσιν ἀναφέρεσθαι εἰς τοὺς χρόνους τῶν ἐννετίων τῶν Τούρκων ἀγῶνων τοῦ Γεωργίου Καστριώτου (Σκενδέρβη) μέχρι τοῦ ἔτους 1479, ὅτε ἡ Κρόιτ, ἡ Σκόδρα καὶ ἄλλα ἀλβανικὰ κέντρα ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν.

Τοιοῦτον ὂν τὸ ἔργον τοῦτο προῦρισται νὰ ποθεῖ χρησιμώτατον οὐ μόνον πρὸς μελέτην τῆς ἀλβανικῆς ἱστορίας καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ καὶ ὡς συμβολὴ εἰς τὴν βυζαντιολογίαν, τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἐθνολογίαν καὶ ἱστορίαν τῶν γειτόνων λαῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Τουρκίας.

Τοῦ ἔργου τοῦτου ἐξεδόθη ἤδη ὁ πρῶτος τόμος, περιλαμβάνων ἑκκτὸν περίπου μικρὰς ἢ βραχείας μελέτας περὶ διαφόρων ἐγγράφων ἢ διπλωμάτων τῶν ἐτῶν 1314-1348, δι' ὧν οὐκ ὀλίγα τὰ πρῶτον γνωρίζονται ἢ ἀρχαιότερον γνωστά δισκοπῆντι καὶ ἐπανορθοῦντι. Οὕτω περικυκλῆ τις βούλλα τοῦ ἐτους 1067, δι' ἧς ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιβάρως προβιβάσκει εἰς ἀρχιεπίσκοπον, ἀποδεικνύεται πλῆρη, πολλὰ ἐπιστολὰι τοῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας καὶ τοῦ ἀρχιερέως Νικητάου Ἀποκτόκου καὶ διάφοροι κανονικαὶ διατάξεις τῶν παρὰ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Βουλγαρίας Δημητρίῳ Χωματιανῷ, ἀκμάσαντι κατὰ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα, καθορίζονται χρονολογικῶς. Πολλῶν δὲ διπλωμάτων βσιλέων τῆς Σερβίας ἀναλύονται τὰ μέρη, καὶ ἐξετάζεται ἡ πραγματικὴ αὐτῶν ἀξία. Κοσμεῖται δὲ ὁ πρῶτος τόμος καὶ ὑπὸ ἐνὸς γεωγραφικοῦ πίνακος.

— Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 8 διπλῷ φύλλῳ τῆς 7/20 Φεβρουαρίου τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκδομένης ἑβδομαδικῆς Φωνῆς (Voce) ὁ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει φίλος καθηγητῆς κ. Η. Ε. Πιβολίνης ἐδημοσίευσεν μικρὸν ἄρθρον περὶ τῆς γλώσσης καὶ τῆς λογοτεχνίας τῶν Ἀλβανῶν, πραγματευθεὶς καὶ τὰ τῆς οἰκίας βιβλιογραφίας. Ἐξετάζει δὲ εἰδικώτερον καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ἀλβανούς τῆς νοτίου Ἰταλίας καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εἰς τὴν ἐν τῇ ἀλβανικῇ γλώσσῃ ἐκπαιδεύειν ἀποσκοποῦντα καθιδρύματα. Περὶ δὲ ἀλβανικῆς λογοτεχνίας ὄντος τοῦ λόγου, εὐλόγως γράφει τάδε· «Ἐὐκόλως θέλει κατανεηθῆ, ὅτι παρὰ λαῶν διηρημένῳ καὶ υποδιηρημένῳ, πάντοτε ταλαιπωρηθέντι ὑπὸ πολέμων καὶ ἐπιδρομῶν καὶ τυραννίας, ἀποκαλεισμένων δὲ καὶ ὡς τὸ πλεῖστον ἀπροσίτων εἰς τὴν παιδείαν καὶ εἰς τὸν νέον πολιτισμὸν, ἡ λογοτεχνία μόνον ὑπὸ τὴν μορφὴν δημώδους ποιήσεως ἤθυμῆς νάκμαση». Ποιοῦμενος δὲ βραχὺν λόγον περὶ τῶν μικρῶν ἄλλως ἔχουσῶν ἀξίαν ἐλαγείων τοῦ μόνου κατ' ὄνομα γνωστοῦ ποιητοῦ, τοῦ Νασίν βέη, πραγματεύεται διὰ μικρῶν τὰ κατὰ τοὺς Ἀλβανούς ποιητὰς καὶ τὴν δημώδη ἀλβανικὴν ποίησιν τῆς νοτίου Ἰταλίας, ἀντιπραβάλλων ταῦτα καὶ πρὸς τὰ ἄσματα τῶν Ἀλβανῶν τῆς Ἑλλάδος· περὶ δὲ καὶ δείγματα τῆς τοιαύτης δημώδους ἀλβανικῆς ποιήσεως ἐν ἰταλικῇ μεταφράσει, ἀναφερόμενος εἰς πρωτότυπα ἐκδομένα τοῦτο μὲν ἐν τοῖς Albanesische Studien τοῦ Hahn, τοῦτο δ' ἐν τῷ Β' Τόμῳ τῆς Λογογραφίας τοῦ κ. Πολίτου (σ. 88 κ. ε.).

Τοιοῦτο τὸ ἐξαιρετικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Πιβολίνης. Λυπούμεθα δὲ μόνον, ὅτι ἐξεδόθη ἐν τῷ εἰδικῷ ἐκείνῳ φύλλῳ τῆς Φωνῆς, ὅπερ γνωστοὶ τῆς Ἰταλίας εἰς ἐπαγγέλματος ἀλβανόφιλοι ἐμέσισσεν ἀντικριθεῖν περὶ τῶν κατὰ τοὺς Ἀλβανούς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐπεσβέλλοντο νὰ περυστήσωσαν ὡς ἀλβανικὰ τὰν αμφοσητήτως ἑλληνικά. Ἐξίμεθα δὲ βέβηκοι, ὅτι πρῶτος αὐτός ὁ κ. Πιβολίνης θὰ ἤσθαι λυπὴν ἐπὶ τῇ κακῇ συντροφίᾳ.

ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΑΛΕΝΤΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΟΝΟΣ

Ashburner Walter The Farmer's Law. Reprinted from the Journal of Hellenic Studies, Vol. XXX, 1910.

Azzurri Gustavo Alcune Osservazioni sopra la Demanialità del sottosuolo archeologico nel Regno d'Italia... Roma. Tipografia Editrice della Sapienza. 1911.

Bey Nixon A. Ἐπιτομή jus primae noctis πρὸς Βυζαντινοίς; (Sonderabr. aus der Byzant. Zeitschrift XXI 1912).

• Βυζαντιναὶ ἐπιτομαὶ Ἀττικῆς (Sonderabr. aus Römische Quartalschrift für christliche Altertums-Kunde und für Kirchengeschichte, Bd. XXVI. 1912). Rom. 1912.

• Ueber zwei Codices des Alten Testaments aus den Bibliotheken von Meteoron und Megaspelaion. Sonderabdruck aus der Zeitschrift für die Alttestamentliche Wissenschaft, XXXII (1912).

• À propos de la monnaie ελοκότινον. Extrait de la Revue numismatique 1912 p. 84. Paris. Chez C. Rollin et Feuwardent. 1912.

• Die Kollation der Apokalypse Johannis mit dem Kodex 573 des Meteoronklosters (Sonderabdr. aus der Zeitschrift für Neutestamentliche Wissenschaft. 1912).

• Ὁ ἐν τῇ Μονῇ Βηρλάμ κώδιξ τῶν ἐπιστολῶν καὶ κεφαλαίων τοῦ ἀββᾶ Νεῖλου τοῦ Ἀγκυρανοῦ καὶ Μελίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Extrait de la Revue de l'Orient chrétien t. XVII 1912, N° 1.

• Ueber einen Kodex der serbischen Königin Milica oder Helene als Nonne Eugenia genannt in den Meteoren. Sonderabdr. aus Archiv für slavische Philologie Bd. XXXIV, 1912.

Beri Caterina Figorini Costumi, miti, superstizioni popolari. Dalla Nuova Antologia 1 Nov. 1912.

Billia Michelangiolo Un economista Greco del secolo VI. Sunto del discorso fatto alla R. Accademia dei Georgofili. Firenze. Tipografia di M. Ricci. 1911.

• Pourquoi le Libre-Echange n'est pas populaire. Allocution de —. Paris. Chez A. Fontemoing. 1912.

Boll Franz Eine arabisch-byzantinische Quelle des Dialogs Hermippos. Mit einem Beitrag von Carl Bezold (Sitzungsb. der Heidelberger Akademie der Wissensch. Philos.-hist. Klasse. 1912. 18 Abhandlung). Heidelberg. 1912. Carl Winter's Universitätsbuchhandlung.

- Congrès international des Orientalistes. Actes du seizième —, Session d'Athènes (6-14 Avril 1912). Athènes. Imprimerie Hestia. 1912.*
- David Ἐμμανουήλ Ἀνάκτοροι ἐπιγραφῶν Λέσβου. Ἐν Μυτιλήνῃ. Τύποις Ἐφημερίδος «Σάλπιγγος». 1913.*
- Dílogo Juan M. El Congreso de Orientalistas y el Jubileo de la Universidad de Grecia (Republica de Cuba. Secretaria de Instrucción publica y bellas Artes). Habana. Imprenta El Siglo XX de A. Miranda. 1912.*
- Δραγούμη Στεφ. Ν. Χρονικῶν Μορῶς ἱστορικά καὶ τοπωνυμικά. Ἀντιτύποις ἐκ τοῦ ΚΕ' τόμου τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Π. Δ. Σκελλάρου. 1912.*
- Δρόσου Δημ. Ι. Α. Τὸ πρόβλημα τῶν εἰρηκῶν ἀποκλεισμῶν. Μελέτη διεθνούς δικαίου. Ἐν Ἀθήναις. Τυπογρ. τῆς Β. Αὐλῆς Α. Ραφτάνη. 1912.*
- Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Τὰ κατὰ τὴν ἐβδομηκοστὴν πέμπτῃν ἀμφιατῆριδα τῆς ἑβδομηκοστῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου (1837—1912). Ἐν Ἀθήναις. Τυπογραφεῖον Ἑστία. 1912.*
- Elléno Epiro e Albania (Dalla Nuova Antologia 10 Gen. 1913).*
- Fago Vinc. Arte araba. Roma. Officina di fotoincisione in San Michele a ripa. 1909.*
- Frickenhans August Lenäenvasen. Zweiundsiebzigstes Programm zum Winckelmannsfeste der Archäol. Gesellschaft zu Berlin. Mit 5 Tafeln und 19 Abbild. im Text. Berlin. Druck und Verlag v. G. Reimer. 1912.*
- Georgevitch Vladan Die Albanesen und die Grossmächte. Leipzig. Verlag von S. Hirzel. 1913.*
- Hedén Erik Homerische Götterstudien. Inaugural-Dissertation zur Erlangung der Doktorwürde mit Genehmigung der Humanistischen Sektion der Philos. Fakultät. Uppsala. 1912. K. W. Appelbergs Bektryckeri.*
- Heisenberg August Der Philhellenismus einst und jetzt. C. H. Beck'sche Verlagsbüchh. O. Beck. München. 1913.*
- Hesseling D. C. Euripides' Alcestis en de Volkspoëzie. Bijdrage. Overgedrukt uit de Verslagen en Mededelingen der Koninkl. Akademie van Wetenschappen. Afdeeling Letterkunde Le Reeks Deel XII. Amsterdam. J. Müller. 1912.*
- Heuse Max Die handschriftliche Ueberlieferung der Reden des Aeschines. Erster Teil : Die Handschriften der ersten Rede (Königliches Gymnasium zu Ohlau). Wissenschaftl. Beilage zum Jahresbericht 1912. Ohlau. Buchdruck. A. Hoffmann. 1912.*
- Hiller v. Gartringen und Lattermann H. Hira und Andania. Einundsiebzigstes Programm zum Winckelmannsfeste der Archäol. Gesellschaft zu Berlin. Mit 6 Tafeln und 12 Abbildungen im Text. Berlin. Druck und Verlag von G. Reimer. 1912.*
- Θωμοπούλου Ἰακώβου Παλαιογράφοι καὶ ἑτοι περὶ τῆς γλώσσης τῶν Παλαιογράφων. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Π. Δ. Σκελλάρου. 1912.*

- Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος Πρακτικά τῶν ἐτῶν 1910-1911. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Π. Δ. Σακελλαρίου. 1911.
- Πρακτικά τῶν ἐτῶν 1911-1912. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Π. Δ. Σακελλαρίου. 1912.
- Κακριδῆ Θεοφ. Κικέρωνος ἡ ὑπερ Τίτου Ἀννίου Μιλωνος λόγος διορθωθείς καὶ ἐπισημασθεὶς ὑπὸ — Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Νομικῆς. 1912.
- Ἐπόνημα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν — ὑποψηφίου διὰ τὴν ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ χηραύουσιν ἔδραν τῆς λατινικῆς φιλολογίας. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Νομικῆς. 1912.
- Kalitschak's Joh. E. Der neugriechische Thesaurus (Sonderabdruck aus den Neuen Jahrbüchern. 1912. XXIX B.).
- Καλλιμάχου Δ. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς ἑλληνικῆς κυριαρχίας ἐν Αἰγύπτῳ. Ὁ Μακρουκάς. Βυζαντινὴ μελέτη κριτικὴ τῆς θεωρίας τοῦ Α. I. Butler. Πατριαρχικὸν τυπογραφεῖον. Ἀλεξάνδρεια. 1911.
- Οἱ Ἕλληνες ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν γαλλικὴν κατοχὴν 1798-1801 ἐξ ἀνεκδότων πατριαρχικῶν ἐγγράφων. Κάβρον. 1912. (Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ 1912).
- Κασσιόχη Δημ. Σωφρονιστικὴ μελέται. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐν Ἑλλάδι σωφρονιστικῆς διοικήσεως. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Λεῶν. 1911).
- Κεραμίως Α. Παπαδοπούλου Ἐπόνημα ἀγίου ἱατροῦ Λεσβίου τοῦ 14ου αἰῶνος (Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Journal du Ministère (Russe) de l'Instr. Publique. 1910).
- Τρεῖς ἀνέκδοτοι προσωποποιεῖς ἢ διάλογοι Θεοφυλάκτου Συμοκάττου. (Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Journal du Ministère de l'Instruction Publique. Fasc. Novembre. 1910. Partie classique).
 - Ἀνόπικτος κώδιξ νομοκάνονος τοῦ 838ου ἔτους (Ἐκ τοῦ Δελτίου τοῦ (Ῥωσ.) Ἰπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Δεκ. 1909).
- Κονδύλη Δ. Α. Περὶ καταγωγῆς τῆς μακεδονικῆς γλώσσης καὶ τῶν λαλούντων αὐτὴν λαῶν. Τύποις «Κράτους» Θάνου Τζαβέλλα. 1912.
- Μαλανδράκη Μ. Η. Ἡ ἐν Πάτρῳ τελευταῖα τοῦ ἱεροῦ Νικητῆρος. Ἐκδόσεται τῇ ἐπιστολαίᾳ τοῦ ἱερομον. Ἱερμίου Βάλλα. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐκ τοῦ Πατριαρχ. Τυπογραφείου. 1912.
- Negris Ph. La régression quaternaire. Athènes chez Éleuthéroudakís et Barth. Paris chez Beranger 15 Rue des Sts Pères. 1912.
- Oberhummer Eugen Eine Reise nach Griechenland. Bilder von der zweiten Universitäts-Reise. Wien. 1912. K. K. Schulbücher-Verlag. Druck v. P. Gerin.
- Παπούλια Δημ. Η. Τὸ ἑλληνικὸν ἀστικὸν δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει. Λόγος ἀπαγγελοθεὶς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν Πανεπιστημιακῶν παραδόσεων ὑπὸ — Ἐν Ἀθήναις. Τυπογραφεῖον Ἑστία. 1912.
- Persson P. Beiträge zur Indogermanischen Wortforschung. Teile 2. (Arbeten Utgifna med Understöd of Vilhelm Ekmans Universitetsfond. Uppsala, 12: 1). Uppsala—Leipzig. Otto Harrassowitz. 1912.

Pianu Const. Zece zile la Atena. Braila. 1912.

Salonius A. H. De dialectis Epirotarum, Acarnanum, Aetolorum, Aeni-
anum, Phthiotarum, Scripsit — . Helsingforsiae. Ex officina ty-
pographica heredum J. Simelii. MCMXI.

Soyter Gustav Untersuchungen zu den neugriechischen Sprach—Komö-
dien Babylonia von D. K. Byzantios und Korakistika von
K. J. Rhizos. Inaugural-Dissertation der Philos. Fakultät
Sekt. I der Ludwig - Max. - Universität München. 1912. Buch-
druckerei von J. B. Lindl.

Tommaseo Niccolò Canti popolari illirici a cura di Domenico Bulferetti
(Autori del Rinascimento italiano. Vol. I). Milano. Libreria
Editrice Milanese. 1913.

Villari Luigi Una spedizione russa nell' Egeo al tempo di Caterina II.
Firenze. Tipografia Galileiana. 1912. ✦

Κασιδάκι Γ. Ν. Ἑλληνικὴ μελέτη: Ἐκτύπῳσις ἐκ τῆς Ἐπιτηρίας τοῦ
Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Π. Δ. Σκαλλάρου. 1913.

Cessi Camillo Demetrio Paparrigopoulos. Opere scelte, tradotte ed an-
notate da — . Bari. Gius. Laterna e Figli. 1912.

Gardner Alice The Lascarids of Nicaea. The story of an Empire in
exile. With eight illustrations and a map. Methuen and Co
Ltd. London (1913).

Gerola Giuseppe I costumi muliebri nelle Tredici Sporadi. Estratto dell'
Emporium. Vol. XXXVII, N. 219, Marzo 1913.

• Le Tradizioni Italiane nei Monumenti di Rodi. Torino.
Unione tipografico - editrice Torinese. 1913.

Hesseling D. C. et Hubert Fernot Ἐρωτοπαίγνια (Chansons d'amour) pu-
bliées d'après un manuscrit du XVe siècle avec une traduc-
tion, une étude critique sur les Ἐκκτόλογα (Chanson des
cent mots), des observations grammaticales et un index.
Paris (H. Welter). Athènes (Élethéroudakís & Barth). 1913.

Koimzoglu Michel Geschichte der griechisch-orientalischen Kirchen-
gemeinde « zum heil. Georg » in Wien. Wien. 1912. Buch-
druckerei Arthur Stern.

Rambaud Alfred Études sur l'histoire byzantine. Préface de Charles
Diehl. Librairie Armand Colin. Paris (1913).

Τζοποιοῦ Δ. Κ. Γῆ καὶ γεωργοὶ τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν ἐπὶ τῇ
βάσει ἱστορικῶν πηγῶν. Ἐν Βόλῳ. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς ἐφημε-
ρίδος ἡ «Θεσσαλία». 1912.